

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

політична, економічно-суспільна й літературна газета.

Ціна примірника
в сот.
На провінції
в сот.
В занятих територіях 4 коп.

Виходить щодня
рано.

Умови передплати у Львові:

На рік 18—К.
„ півроку 9— „
„ чвертьроку 5— „
„ місяць 1-80 „

В краю і державі:

На рік 24—К.
„ півроку 12— „
„ чвертьроку 6— „
„ місяць 2-40 „

За границю:

В Німеччині 28 мар.
В Америці 8 дол.
В інших державах 40 фр.

Рекламації вільні від поштової оплати. Рукописи приймаються лише оплачені, а звертається тільки важливіші і застережені. — „Українське Слово“ продають всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції:
Львів, ул. Руска 3.

Ціна оголошень:

За оголошення числимо за односторонню стрічку або її місце 20 сот. Надіслане 50 сот. за стрічку, а в оповістках 40 сот., в редакційній частині 60 сот. Повідомлення про вінчання, заручини і т. д. 1-50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 60 сот. Слова товстим або розстріленим друком числимо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси платиться 50 сот.

Європейська війна.

Мирові відгуки.

Росія бажає мира. — Болгарський посол про мир. — Безсильність почвирного порозуміння.

БЕРЛІН. „Vossische Zeitung“ доносить зі Штокгольму: Видавець „Tagesuheter“ вернув недавно з Росії: він заявляє в своїй часописі, що провідник кадетів Родічев сказав йому, що байдужність до війни опановує найширші круги Росії. Одиноким актуальним нині питанням для цілої Росії є kwestія, коли війна покінчить ся.

БУДАПЕШТ. Справознавець часописі „Az-Est“ розмовляв з болгарським послом в Берліні. Посол заявив, що нема ані одного Болгарина, котрий сумнівав би ся у спільну перемогу. З хвилиною, коли покінчить ся війна на Балкані, Французи розпочнуть ще раз сфензиву на західнім фронті. Коли се не вдасть ся, — тоді мир вже недалекий.

ВІДЕНЬ. Генерал Жеков в розмові з софійським кореспондентом „Neue Freie Presse“ заявив, що супроти зростаючого серед дипломатів держав почвирного порозуміння переконав, не можна вже очікувати вдоволяючих вислідів війни. Дальше ведене війни є безпредметове, і нема сумніву, що центральні держави поділяють усліва мира на полі битви. Розуміється, що почвирному порозумінню є тяжко признатись до безсильності, — однак не мине більше чим кілька місяців, коли почвирне порозуміння буде мусіло до сего отверто признатись. Можливе й те, що на весні будемо свідками останніх зусиль почвирного порозуміння, котрі порішають справу, та переконають наших ворогів, що дальший побут в Солуні є безцільний.

Англійська робітничка партія за коаліційним кабінетом.

Дальші зголошування до військової служби.

БРИСТОЛЬ. (Бюро Райтера). Робітничка конференція прийняла більшістю 1,405,000 голосів внесок, що похвалює ухвалу робітничої партії, щоб представники робітників в парламенті згодились на утворення в частині коаліційного кабінету. Другий внесок, що представники робітничої партії мають остатись даліше в кабінеті коаліційним прийнято 1,127,000 голосами.

БРИСТОЛЬ. (Тіб.). На конференції робітничої партії заявив Ендерман, що від 16. грудня зголосилось до війська 113,977 неженатих.

Після капітуляції Чорногори.

Чорногорські війська на Корфу — Коутіства ворожої преси. — Доля ген. Мартіновича.

ЛЮГАНО. (Тіб.). По донесенням італійських диванників генеральний чорногорський конзулат одержав інструкцію, щоб Чорногорців, котрі прибудуть до Італії, вислав на Корфу. Після оголошення назвистих, що підписали протокол про зложення зброї чорногорськими вій-

ськами диванники заявляють, що ті особи не були до сього уповажені. Більшість чорногорських жовнів є рішена боротись даліше. Часописі однак заявляють рівночасно, що ген. Мартінович, що зорганізував опір проти австро-угорських військ, зівстав ранений власними жовнірами, а може й забитий.

Нові надії Англії на вигодожене осередних держав.

Англія закупила збіжжя в Румунії.

ЛОНДОН. (Тіб.). В палаті громад лорд Роберт Цеїль відповідаючи на запит заявив, що збіжжя закуплене правительством в Румунії, буде по війні вивезене, а до сего часу стоїть до розпорядимости правительству. Відмовив відповісти на питання, чи збіжжя коштувало та по якій ціні його закуплено.

Англійські втрати на морі.

ГАГА. „Nieuwe Courant“ доносить з Лондону: Торговельний уряд оголошує, що від 4. серпня 1914 до 31. жовтня 1915 вороги Англії знищили 274 англ. кораблів містоти 542,648 тон, 19 вітрильних містоти 15,542 тон і 227 рибальських містоти 14,104 тон.

Протест осередних держав проти обсадження Корфу.

Видумки ворожої преси.

ВІДЕНЬ. (Тіб.). Ворожі диванники на протест осередних держав проти обсадження острова Корфу відповіли, що осередні держави зробили се заряджене коначним, бо нарушили нейтральність острова заборучену в р. 1864 через те, що ужили Корфу за підставу заосмотрювання своїх підводних суден. Супроти сього з міродатної сторони одержуємо такі вияснення: Ані одно підводне судно не заосмотрювало ся в Корфу ні в околиці в матеріали. Як звісно Корфу лежить в віддаленю 170 кілометрів від найближчої пристані. Булоб сумною річю, колиб наші підводні судна при своїм проміні ділання потребували аж такої помічничої стації. Впрочім є характеристичним, що ті самі часописі, що не вважали за порушене нейтральности заборученої в р. 1864 побуту цілої флотії почвирного порозуміння, а головню французької, на територіяльних водах Корфу, — послугують ся глупою видумкою про помічничі стації для підводних суден та удають, що вірять в се.

На Волині.

(Вражіння і замітки).

(Конець).

Зібрані по святочному хлопці і дівчата звертають на себе увагу всіх і роблять дуже приємне вражіння.

Носять ся дуже гарно, лише хіба „фуряжки“ у мушин вражають мене неміло.

Коло кожної хати повно різнородних цвітів і вишневий садок; коло інших овочевих

дерев, — говорять, — „треба багато заходу“ Також процвітає тут пасічництво; у одного се лянина з С. було около 200 пнів пасіки.

Як всюди мешканці якоїсь окупованої країни, так і тут, що йно по деяким часі стають вірити, що новий пан лишиться „у них на завсідги“.

— „Ми вже будемо вищі, нам все равно, — говорять, — але що ми зробимо, нам буде біда, бо ми не знаємо говорити ні по польськи ні по німецьки, по нас певно будуть учити“.

З моєї відповіді на се дуже радіють.

На своїх „москалів“ все парікають.

„Вони забрали нам збіжжя, коні, корови, а чого не могли забрати — то приказували спалити, нам йти за ними; говорили, що не на довго, що скоро назад вернемо ся. Ваші лучші люди, що возмуть, то хотіли заплатять“.

І дійсно у кількох селах (пр. І, II, Р, Т. і ин.) приказано людям вивозити збіжжя зі стол і палити його разом з сям, що є на полі.

„Но ми не могли якось свої праці самі палити“ — говорять селяни.

„Щоби не ваші Русіни — то много булоб остало ся людей, а то вони нас страшили і наші бояли ся остати ся“ — говорять.

Факт, що пр. багато лишило ся мушин без жінок, котрі виїхали, є доказом, що говорено їм про насильства і знущання над жінками. Се впрочім потверджують і сі, що лишили ся.

З відступаючим російським військом утікали всі, без ріжниць національностей. Найбільше обезлюднили ся села, що були загрожені военними операціями. Тепер сі села, залюднили ся евакуованими з під позицій.

Найбільшу і можна сказати незначну меншість творять тут Поляки. Люди майже всі неграмотні і дуже їм подобало ся се, що у нас „всі вчені“. Хлопці і дівчата знають багато народних пісень; одна дівчина, на мою велику радість, декламувала мені дещо з „Катерини“, котру вона мала переписану на карточці паперу. Ах, як шкода, що не знайшла сеї цінної карточки, — „пропала десь“ — сказала.

Загально свідомі нашої національної окремишности, а старші люди знають ще дещо сказати про недавню унію і нашу славу бувальщину.

Політичної свідомости і орієнтації у загалу нема; вона є лише у деяких інтелігентніших одиниць. Ось як сквазав мені іменованний нашими властями вїт з Я., у котрого я був в одній урядовій справі: „всю зроблю, що бажаєте і поможу вам, щоби тільки наші „москалі“ не вернули ся“.

Я зовсім не сумнівав ся о ширости його слів, його бажання...

Подібно — свідомо і несвідомо висказувало ся багато осіб.

Прикро і гарно жити мені між „хахлами“.

Ненавість і пімста, докір і прощення, радість, любов і співчуття — се чувства, які будять ся у серці кожного щироного Українця, що тут проживає.

Ах, бідні, дорогі „хахли“! Я так люблю Вас, Ви запалили у моїй груді такий огонь, що я готовий благословити сю війну, завдяки

який я з Вами зійшовся і Вас пізнав. Ви знаєте се найлучше, що наша розмова і наше життя — се неначе розмова і спільні хвили двох залюблених у себе осіб, котрих бажане — віддихати все тою самою атмосферою — є й нашим взаємним бажанем.

Україна, 20. січня 1916.

Д. III.

Полковий приказ до Українських Січових Стрільців з нагоди Нового року.

Стрільці!

Другий рік служите в полі, друге Різдво Христове святкуєте з крісом в руках око в око перед ворогом.

Звернімся думкою рік в зад! Ви тинялися тоді за карпатськими горами, поза межами рідного краю, виперті з рідних сторін ворожою навалю. Думкою Ви тужно линули до Рідної землі, що перелетить високі гори з прапором перемоги і повернеться побідниками там, звідки Вас прогнала лиха доля, попрямуєте все далі і далі, аж геть, де під сонцем блискотить золототерхий Київ, де котить хвили Дніпро-Славутиця.

І ось за два тижні міне рік, коли через майже непроходимі гори і вертепи почався Ваш побідний поворот. Від тої хвили сотки могил відкрили Ваших Товаришів під Явірником, на Мажівці, під Лісовичами і Болеховом, коло Галича, над берегами Золотої Липи і на степах Стрипи. А з тих могил дух козацького завзяття кличе до Вас:

На прю, без ляку і зневіри!

Віра в перемогу доведе Вас до бажаної мети, подась Вам відваги на сім тернистім і кровавім шляху до красної долі.

На Вас звернені очі цілої Європи. У Вас лежить наш нарід цвіт своїх задушевних мрій, на Вас глядять і Вами одушевляють ся Товариші-Українці з під інших полкових прапорів і складають ланку для Вас на шляху. Се батьки і брати Ваші, які в Вас бачуть запоруку волі свого народу, Ви незведете їх надії.

І коли нині з нагоди Різдвяних Свят і Нового Року звертаюся до Вас, Дорогі Товариші Стрільці, з привітом, бажаю Вам всім терпеливості і витривалості в намірах, непоборимості і неуступчивості перед ворогом, незламності завзяття в трудах, непохитної характерності в діланні, любові і довіри у своїх і чужих, а в кінці ба-

жаю Вам всім в здоров'я дожити хвили здійснення стрілецького ідеалу вільної України.

Видано в Тудинці дня 6. січня 1916.

Гриць Косак
полковник У. С. С.

МІНІАТУРНИЙ ФЕЙЛЕТОН.

Нова система або правда над усе.

I.

Цар окружений своїми генералами.

„Мої панове, пізнаю се по вас, ви мною вдоволені — я можу вам заплатити рівне рівним: я також вами вдоволений. А чому завлячуємо сей стан всестороннього вдоволення? Мені — новій системі... кличеви, котрий я поставив як перше услове при перенятті найвищої команди: Правда над усе. Ми задержали ворога на цілій лінії, яку він думав зайняти і ми його там так довго держали — мемо, як довго йому сподобається, так довго, поки він нас новою офензивою не приневолить до дальших стратегічних відворотів. А в сім зміслі сподіюся на можливість найспокійнішу зиму у занятих нами позиціях. Дякую вам, мої панове. А не забувайте: „Правда над усе“.

Охмістр генеральної квартири предкладає цареві офіційне звідомлення.

„Так так — коло Риги ми відперли ворога о 12 м.“

„Після приказу, Ваше Величество... 12 м.“

„12 миль...?“

„Прощення, Ваше Величество: метрів.“

„Так так — метрів... Се також поважний успіх, але милі були би мені більше милі“.

„Як Ваше Величество приказують!“

І офіційне звідомлення доносить: 12 миль.

II.

Від коли введено нову систему царя, нема більше у російській армії перекупства. Природна річ: Перекупство є також родом брехні, а нова система се правда.

Сергей Петрович знає про се зівсім докладно і мусить після цього поступати, коли хоче дістати контракт на 500 000 пар військових чобіть. Сергей удається до міністра війни у московську інтендантуру. Давши „постови“ тисячу рублів, щоби за пів години дзвонили всі дзвони Москви, засаджує цвіточку до дірки від гузика.

По пів години стоїть Сергей перед міністром. Дзвони починають дзвонити.

„Що се має значити?“ питає міністер.

„Я позволив собі, приказати, щоби дзвони дзвонили, ексцеленце“.

„Так? А чому?“

„Бо після могого обчислення в сій хвилині входять Французи як побідники до Берліна“.

„Чи Ви збожеволіли?“

„Ексцеленце, закладаюся з Вами о 20 000 рублів, що мого обчислення вірне“.

Міністер приймає заклад. Французи, природна річ, не війшли до Берліна. Сергей програв і платить. Але його обчислення було мимо сього вірне, бо слідуєчого дня мав у кишені контракт на достарчене чобіт. Нова система: правда!

III.

Цар окружений своїми генералами. Святочна хвилинка: Генерал Іванов передає цареві хрест Георгія:

„Ваше Величество! Після 7 §. ордерова статута може бути хрест Георгія наданий лише за хоробрість у вогні на фронті. Ордерова рада переконала ся, що Ваше Величество перебували при відвідинах фронту на одному місці, що два дні пізніше було засипане завзятим вогнем ворожої артилерії ворога. Се не була вина Вашого Величества, що сей вогонь зачав ся два дні за пізно; в кождім разі дали Ви блискучий примір неустрашимості, холонокровності та самопожертвовання, які ордерова рада справедливо нагороджує отсим хрестом“.

„Пане генерале! Хоча я — сказати правду — не заслуужив на сей ордер хоробрости, та я гордий на се, що можу його носити — також се є правда“.

НОВИНИ.

— Скарб У. С. С. у Відні звертає ся отсею дорогою до усіх патріотів, які ще доси не заплатили за одержані поштові картки, видівки і відзнаки, щоби належні гроші як найскорше надіслали переказом або чеком на адресу: Zentralkasse der Ukrainischen Legion, Wien XIV. Goldschlagstrasse 108.

— Відзначення. Цісар в признанні дуже патріотичної та повної посвяти діяльності супроти ворога надав гр.-кат. глинянському деканові Павлові Бачинському хрест кавалерського ордеру Франц Йосифа.

— З Бобрецьчини долітає до нас голос розпущки. Населення жадує ся на практики виконувати при відборі збіжжя. Комісарем фунгуючим є п. Урбанський, як його помічники урядують самі жида.

— Урядові посвідки щіплення віспи. Митський фізикат оголошує: Щоб облекшити інтелігенції виміну свідоцтв щіплення віспи приват-

Олена Степанівна.

Хорунжий Січових Стрільців на засіданні „Українського Жіночого Комітету“ помоги для ранених у Відні дня 15. січня 1915 р.

(На спомини).

(Конець).

Неначе ясне сонце засвітило, неначе розкрився нараз непрозримому мракою сповитий овид будучности нашої і нашого народу... На лицах усіх засіяла радість ясна... велика.

„Славно“ залунало нараз мов на команду... в сторону дорогого гостя.

Олена Степанівна віддала зібраним стрілецьким привіт... та глянула довкола по присутніх.

В сій хвилі председателька підійшла до неї звиталася з нею сердечно та під'єднала ближше до президіяльного столика.

Тут стала секретарка та щиро як лише уміла витала дорогого гостя та віддала честь молоденькій героїні від комітету і цілого українського жіноцтва.

„Час такий — говорила між иншим секретарка, що буденщина обмотує нас чорними думками...“

Але коли прийде хвиля святочна, хвиля ось як ся пр. для нас в котрій стаула перед нами „молоденька героїня“ усе чародійно змінює ся.

Один погляд на її лице повне спокою і відваги, у її очі, в котрих горить огонь любови та ся віра невгасима на краю долі народу.

Один погляд на її смілу стать хоч дрібну, з якої один бг завзятість і витривалість і се бажане „роздавити-ката нашого народу“.

Одна думка про її славі діла й подвиги та й закликати ся хоче із Лесею Українкою:

„Гетьте думи хмара і осінні. Тож то тепер весна золота.“

Весна волі для нашого від віків у неволю закованого народу.

Чогож нам сумувати?

Тож перемога мусить бути по нашій стороні, коли єї що за найслабших уходять жінки чудес героїства доказують. Тож нарід наш мусить жити, коли має не то хоробріх синів, а то і славі доньки як ось Олена Степанівна. На вид її втікає хмара зневіри і ясний луч надії перебиває чорні бовдурі сумнівів.

Розяснюєть ся овид.

Серце втомлене оживляє віра, що віщі слова наших пророків народніх, се не лише великі слова, але велика правда, яка мусить здійснитись.

І хоч тепер на Україні велика руїна,

Так прийде час, що вона розсиплеть ся,

А з під неї

„встане Україна“

І розвієть тму неволі

Світ правди засвітить

І помолять ся на волі

Невольничі діти“.

Бесідниця говорила, а Олена Степанівна стояла у куточку кімнати, в якій подала ся така з початку бесіди неначе хотючи скрити себе перед словами слави.

Дрібна її стать, ніжне майже дитиняче личко та ся головка з золотим гладко правда на мужеський лад втятим волосем... дивним контрастом відбивали від сірого стрілецького мундіра, довгої шаблюки та високих військових чобіт, але разом творили так мило гармонійний образ, що не мож було від неї очий відірвати.

Стояла онесмілена мов дитина, але її сині очі гляділи поважно у далеку даль.

Вона бачила мабуть в сій хвилі перед собою не лиш сей гурток патріотичного жіноцтва, який працював в комітеті... вона думала, що робить у сей „великий час“ усе жіноцтво цілої соборної України..

Вона бажала, щоб воно усе стало одушевлене одною великою ідею „для народу жити“,

щоб стауло до праці великою лавою... та яко друга велика половина великого українського народу подвоїло його сили, та приспінити його розвій просвітний, культуральний а тим і волю й щастє. Вона мріяла так то знова летіла думкою геть у Карпати і бачила ту жмінку Стрільців, яка стоїть проти непроглядної сили московської..

Але в сій жмінці горить огонь такий могутний і великий, що не страшна йому ся чорна хмара ворога. Скаженою блискавкою вріже ся поміж неї, розірве її, пошматує...

Бесідниця скіячила... Бура оплесків понеслась в сторону молоденької героїни.

А вона з личком рожевим від рожевих її мрій які снувала слухаючи бесіди... не подякувала бесідниці та сказала: „Величаєте мене героїнею і тому ніяко мені. Не сповнила я доси нічого героїського. Я сповняю лише обовязок свій, як сповняєте Ви його у комітеті“

Ви з любови до України навідуєте шпиталі, несете поміж раненим українським жовнірам, потішаєте їх, бодрите їх духа, ратуєте щоб не попали на чужині у ворожі руки.

Я з любови до України взяла кріс та пішла у поле, фізичною силою бити ворога. От і все. Говорила тихо, мягко може із зворушення, несміливо наче дитина... І так дивлячись на ню у сій хвилі і подумати було годі, що в сій ніжній дівчині сидить такий бодрий великий, сміливий дух.

Председателька просила її відтак сісти поруч себе та бути присутною на відчитанні наспіху від Стрільців подяк за коляду.

„Дуже радо“ сказала але прошу простити що сяду ось там.

І з сим подала ся поміж дівчата та сіла поміж ними у куточку кімнати.

О. касір взяв жмінку писем та став відчитувати стрілецькі картки.

Письма стрільців були сердечні щирі, повні туги, а то і веселі повні дотепу і гумору.

них львівських лікарів на приписані урядові посвідки отримав магістрат бюро в домі польського „Сокола“ при ул. Зіморівича. Там щоденно від 10 до 1. в полудне можна одержати ті посвідки. Звертається увагу, що після розпорядку військових властей по сю посвідку мусять кожда особа особисто зголоситись та на виване лікаря показати сліди заціпленої віспи.

— **За затасне віспи.** Виспий красний суд в Відні засудив оноді робітницю Свободову на місяць арешту за затасне случаю віспи в родині. В лютім м. р. захорувала на віспу дитина обжалованої, та небаком померла. Свободова про сей случай віспи не донесла властям, і недугу провірено доперва по смерті дитини при оглядінах. В межичасі попещь поширилась на пять інших осіб, що мешкали в тім самім домі, з яких три вмерло.

— **Відпоручники Далматії у Наслідника престоло.** Депутація з Далматії, зложена з 15 членів, удалась вчора пополудни до замку Наслідника престоло архикнязя Карла Франц Йосифа. По промові президента далматійського сойму д-ра Івцевича, архикнязь вперив депутатів, що чолобитня королівства Далматії дуже зверунає монарха. Наслідник престоло з призначенням висказав ся про геройскість далматійських жовнірів і про повне посвяти становиче населення Далматії. Опісля пішла депутація до ратуша, де повитав її заступник бурмістра.

— **Могили поляглих на полі слави.** Міністерство війни одержує від початку війни численні запити в справі могил поляглих жовнірів. Військова управа вже від давна займається сею справою, в міністерстві війни зорганізовано особний відділ для могил жовнірів. Переговори з німецькими і болгарськими військовими властями довели до рівномірного поступовання в уряджуваню могил в союзних краях. До тих країв відіуть артисти — архітекти, знатоки закладання огородів щоб уложити тотожні проєкти уладжування могил.

Форми могил мають бути прості, ширі і поважні. Їх мають ся примінювати до околиці. На місцях більших історичних боїв будуть уладжені особні цвинтарі героїв на взір цвинтаря коло Горлиць та Тарнова. В цілі удержання евіденції гробів будуть заложені катастри. Також будуть зроблені знімки гробів героїв, а їх відбитки розішлеть ся родинам поляглих.

— **В справі оземпльованя торговельних і промислових книг.** По мысли обовязуючих приписів має бути кожда книга торговельна або промислова оземпльована перед виконанем в ній якогонебудь впису.

К. к. Міністерство Скарбу установило рескриптом з 28. грудня 1915 ч. 88.583 виїмок від повиспої засади для місцевостей, що знаходяться в округах тих податкових урядів, котрі

з причини ворожого наїзду хвилево заперестали урядовати.

Коли іменно в такій місцевості по заперестаню урядованя в дотичнім уряді податковим розпочато уживати книгу торговельну або промислову неостемпльовану, не наступлять некористні наслідки, які закон лучить з уживанем книги неостемпльованої, коли таку книгу предложить ся до оземпльованя в речинці означнім понизше. Іменно:

Коли дотичний уряд податковий був вже реактивований в дни 1. січня 1916, речинець до оземпльованя упливає з днем 31. марта 1916; що до урядів податкових речинець виносить чотири тижні від дня в котрім отсе оголошене прибито в Уряді податковім.

В місті Перемішлі і в інших місцевостях в окрузі перемиского уряду податкового заряджене се буде мати примінене до книг, в котрих доконано перший впис почавши від дня 20 вересня 1914.

— **Евлогій пішов в „дураки“.** Російські часописи доносять що єпископ Евлогій, який як звісно, розвинув в окупованій Росіянами українській часті Галичини широку агітаторську парославу і православну діяльність, за що удостоїв ся царської подяки та брильянтового хреста зазлуги, обнімає назад свій уряд як волинський єпископ. Невдачі, які стрічали російські мілітарні та націоналістичні пляни на кождому кроці, розвіяли надії Евлогія про його велику місію приєднання галицької України на царславну віру. „Знеможений“ трудами зрік ся Евлогій почетий та митрополичої катедри у Львові, та усунув ся в затишну сторону в свою єпископську палату, щоб там покутувати за свою злочинну роботу серед нашого народа.

— **Певна сторожа.** Варшавські часописи доносять, що в Варшаві перед війною мешкав вбогий жид, торгівник шкірами. В часі війни сей купець доробив ся великого майна, бо аж кількатор тисячів рублів, а не знаючи, що має з ними зробити, чекає на кінець війни. Він вложив гроші до сінника, на яким все хтось лежить в день і вночі: сам властитель або його жінка, або діти.

— **Нові філії австро-угорського банку.** Австро-угорський банк дістав дозвіл на утворення своїх філій в Любліні та Білгороді. Управа банку видержавила вже в Любліні відповідний льокаль.

— **Загальна недостача паперу** загрожує видавництвам часописів в цілій Європі. В Австрії, як ми вже доносили, фабриканти паперу оповістили заяву, в якій подають причини дорожнечі паперу, та доносять, що в найближшій часі може його зовсім нестати. Також і в Німеччині підскачили ціни паперу. Швеція заборонила вивіз паперу, що значно погіршило положення.

„Як то добре бути хлопцем п. Оленко... втрунув жартобливо о. касіер — усі панночки цілкують.

Вона усміхнулася. А у поли за се усі хлопці — здотенували один із присутних панчиків.

Оленка Степанівна змірила його остро та сказала поважно: „Не про се там думає ся пане товаришу.“

Побитий замовк а другі так і сміялись, що з Стрільцем і то Kadett-Aspir. небезпечно заціпати ся.

Члени стали розходитись. Я вийшла із Степанівною.

„Куди Ви“ спитала, коли найшли ся ми на вулиці.

„На Рінг“.

Досі і я з Вами... сказала вона. Ми йшли балакаючи про всіляке; на скруті вулиці дмухнув нам віхор увічи так і злосливо, що ми й втримались помимовою.

„Бр... яка завіруха сказала вона. „Ой мабуть ви звикли і до гірших у поли“ замітила я.

„Се правда — сказала вона, але там бачите всегосего не помічає ся. — Що там значить зимно, вітер, мороз.

Одно тяміш, перед тобою ворог... в твоїй силі його здержати а то і гнати, здавити, знищити та освободити від него раз на все рідну землю.

І женеш вперед, на ніщо не зважаєш. А тут у місті... якось инакше.“ Ми дійшли до місця де мали розлучити ся. Сгиснувшись долоні.

„Дай Боже побачись у краший час“ сказала я. А вона відповіла.

„Не рабами, а вільними дітьми вольної України.“ Северина Кабаровська.

— **Мнимі „заворушення“ в Берліні.** Париські часописи приносять вістку з Берліна, начеб там на 12 січня прийшло до заворушень по причині зниження денної порції хліба. Розуміється, що в тім донесеню нема й слова правди, — се може послужити тільки як доказ, якими вістками ворожа преса кормить своїх читачів.

— **Нова індійська азбука.** В Індіях є око-ло 200 діалектів та 50 родів ріжної азбуки, з яких кожда має що найменше 500 букв. Не дивниця проте, що в Індіях є понад 90% неграмотних. Тепер індійське правительство покликало спеціальну комісію, що має уложити одну, правильну азбуку, котра має бути взорована на латинським письмі.

— **Старий поручник.** Архикнязь Карло Франц Йосиф відвідав оноді найстаршого під-офіцера нашої армії Гуменя, що активно служив при війську понад 50 літ, брав участь у війні та зістав відзначений золотою медалею. Цісар в признанню незвичайних заслуг іменував Гуменя поручником. Команда групи військ подарувала ново іменованому поручникови золоте портпе.

○ **Жінки для інвалідів.** Американські часописи доносять, що в місті Брістоль (торго-вельне місто в Англії) завязалось стоваришене, що має за задачу побередничити при закінчу-ванню подружжя інвалідів. Доси до сего стовари-шеня зголосилось понад 100.000 вдів та дівчат, не тільки старших, але й молодих та гарних з більшим приданим. Кожда з них є готова вийти заміж за інваліда.

— **Чоловік з двома серцями.** З Буда-пешту доносять, що перед асентерунковою комі-комісією в Шегедині станув молодець Оскар Бо-ковіц, у якого військовий лікар провірив, що має два зовсім нормально функціонуючі серця. Серця є поміщені побіч себе по лівій стороні.

— **Жінка по війні.** Віденська „Zeit“ роз-писала анкету на повиспу тему. На се дістала много відповідей, які не раз вельми ріжняють ся в поглядах.

І так Гр. Іванна Гартено заявляє, що в тих тяжких часах много жінок виказало, що є в змозі заступити мушин в праці та признає, що жінки своєю працею много причинились до „ви-держання“. Однак жінка повинна беззуслівно посвячуватись тільки жіночому званю та старатись про се, щоб працювати тільки в своїм званю. Жінки не повинні займатись та-кими працями, до яких не є покликані. Коли мушину вернуть з війни та схотять стати до своїх давних занять, буде обовязком жінок зро-бити їм місце.

Гр. Стефанія Льюнй не вірить, щоб по війні настав якийсь великий переворот в жіно-чих зваях. Замість витискати мушин з їх зай-нять та урядів, придуть жінки до того розум-ного переконаня, що вони, як добрі та пильні доньки, жінки та матері, одним словом як „жін-ки“ опікунки хорих, страдачких та нещасли-вих, можуть мати далеко більший вплив на мушин, чим колиб навіть заняли становиска мушин.

ОПОВІСТКИ.

Понеділок, дня 31. січня 1916.

Мині: 31. с. м. гр.-кат. Атан. і Кірила, ри-мо-кат Петра з Ноді.

Завтра: 1. лютого гр.-кат. Макария римо-кат. Ігнаго Б.

○ Важне для Українців виїзжа-ючих у Відень. Одна з предплатниць „Укр. Слова“ пише: Відома річ, як дорого обходиться тепер побут у Відні по гостиницях, тому звертаємо усіх, хто приневолений обставинами задержатись у Відні, до Pension Naschitz, Wien VIII., Donaugasse 1, де ціни дуже умірковані, а близькість усіх укр. інституцій кождому при-їзному пожадана. Для Українців значна знижка.

○ Членів Управи „Сокола Бать-ка“ повідомляю, що засідане відбуде ся в по-неділок дня 31. січня с. р. о год. 6:15 вечером в канцелярії Товариства. — Іван Ігнат.

○ До побільшення фондів на удержаня дітей в Українських Захоронках при-чинила ся значно патріотична молодіж нашої гімназії, котра на просьбу заряду Захоронки зібрала свій гарний хор і в Навечеріс Йордану та в саме свято не щадила труда, пішла з ко-лядою поміж львівську українську Громаду і призбирала 187 Кор., за що Виділ тої Інсти-туції почуває ся до милого обовязку зложити всім П. Т. співакам прилюдну подяку.

За Виділ Укр. Захоронки
Шухевичева, Федакова, Гриньовська.

Була се гарна хвиля.

Олена Степанівна репрезентувала тих всіх, які духом замкнення в кількох словах присланих комітетови ось тут по черзі являли ся.

Подекуди гумор письма викликавав загаль-ний сміх то знова туга виливалась із читаних стрічок, а тоді тихі зітхнення несли ся в сторону тих там у снігах святкуючих Дорогих наших Стрільців.

По відчитаню письм перед замкненем засі-даня, предсідателька попросила О. Степ. щоби полишила для комітету свою фотографію.

„Колижбо такої не маю“ сказала вона.

„Так просимо Оленко зфотографуватись і передати нам один примірник — кошта комітет бере на себе,“ говорила дальше предсідателька.

„Чи потрібне се...“ сі гроші мож краще під той час зужити відповіла Степ.

Тут кинулись до неї товаришки.

Оленко ми просимо... почали всі в один голос.

„Як буду мати час“ відповіла вона.

„Ей так ні просила знова п. прд. нам конче треба. Но приречи нам Оленко.

Вона усміхнулася.

„Но добре“ сказала вона хоч по що се до-дала.

Присутна п. К. заявила що радо портре-товала би Олену Степ. еслиб на два або три посідження потрудилась до неї.

„О се вже цілком немислиме сказала Степ. скоро.

„А то чому“ питає о. касіер „не маю часу.“

А щож ти маєш тут до роботи — чіпали

Послідні вісти.

з головної австрійської квартири.

На російським фронті.

Ворог вчора в день поновлював свої наступи на мостові укріплення на північний захід від Устечка. Всі його змагання, щоб здобути ті укріплення, розбилися о хоробрість оборонців.

Майже на всіх частях північно-східного фронту російська артилерія через якийсь час розвивала оживлену діяльність. В різних місцях співділяли також тяжкі гармати.

На італійським фронті.

Не зайшло нічо важного.

На балканським фронті.

В Чорногорі супокій. В San Giovanni di Medua здобуто дві гармати, дуже много муніції артилерії, значні запаси кави і збіжжя.

Заступник шефа Генерального Штабу пільний маршалок-поручник Ф. Гефер.

з головної німецької квартири.

На західнім фронті.

На дорозі Vimy-Neuville і на південь від неї йшли далі борби о становиска, нами здобуті. Французький наступ відкинено. Довгість здобутого на південь від ріки Somme становиска виносить 3500 метрів, глибокість 1000 м. Загалом полонили ми там 17 офіцерів і 1270 жовнірів; в тім кількох Англійців. Французи підпривняли тільки слабкий протинаступ, який з легкостю відкинено. В Шампанії хвилями йшли досить сильні артилерійські бої.

На решті фронту замрачений воздух перешкоджував огневій діяльності. Під вечір, коли розяснилось, Французи розпочали оживлений огонь на наш фронт на схід від Pont-a-Mousser. Похід вперед ворожих відділів спинено.

На східнім і балканським фронтах. Нічо естественного.

Начальна управа армії.

Надіслане.

За сю рубрику редакція не відповідає.

Дентистичне Заведення

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 21.

Виймованне зубів без болю і пльомбованне.

Штучні зуби в кавчуку і золоті.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Краєвий адвокат

Д-р. ЄВГЕНІЙ ГВОЗДЕЦЬКИЙ

веде канцелярію при вулиці Красіцьких ч. 6.

ЛІКАР

Д-р. БР. ОВЧАРСЬКИЙ

ул. Пекарська ч. 39.

б. Секундар Загального Шпитала, ординує від 10. до 11 рано і від 4. до 6. пополудни.

Оголошення.

Пошукує ся дяка іспитованого для мійської матричної церкви С. Миколая в Тисьмениці котрий би учив також хорального співу за особним винагородженем. — Доходи звичайні, вільне помешкане з городом в місті. — Зголошувати ся в Уряді парохіяльним гр. кат. особисто або письменно зі свідченнями. — О. І. Коцюба, парох в Тисьмениці. 1—5 (40)

Задля браку часу обмежую ся в приватній переписці. Гриць Ничка, хорунжий, Львів, к. у. К. Stadt-kommando-Posoffizier. 1—2

Мило Рожновського
є сухе і видатне — тому дешеве і найліпше до прання.

Всюда до набутия!

„Народний Базар“

в Перемишлі

(Народний Дім),

товар. зареєстр. з обмеж. порукою.

Веде у власнім заряді книгарню, антикварню, трафіку, склад паперу і всяких бюрових і канцелярських приборів, образів, українських часописів і пр. — Продає шкільні зошити власного виробу. Купує і продає товари краєвого виробу, строї, гердани і пр.

Лямберт і Кшисяк

14 ул. Подлевського ч. 7.

Гуртова продаж споживних товарів.

Одиноке заступство

Мила РОЖНОВСЬКОГО. Склад соди і крохмалю.

Уповажнений урядом гуртовний магазин муки і соли на Львівський повіт.

Краєве Товариство Кредитове урядників і священників

стов. зар. з обм пор.

Львів, ул. Домініканська 11.

(власний дім).

11

Уділяє кредиту на гіпотечку реальностей і підклад цінних паперів. Приймає вкладки і опроцентує їх по 5%.

Урядови години з 9—11 передпол.

Домагайте ся своїх належитостей за воєнні чинитьби.

Вказівки, як доходити своїх претенсій за воєнні чинитьби подає книжка видана Товариством „Просьвіта“.

п. 3.

пц

Мобілізаційні закони і розпорядки

Книжка ся обнімає всі постанови, що відносять ся до 1) евіденційних коній, 2) воєнних чинитьб, 3) воєнного додатку для родни змобілізованих.

Ціна брош. прим. 1 50, оправл. в полотно 2—. Для членів Тов. „Просьвіта“, що заплатили членську вкладку (4 кор) за рік 1916, ціна знижена: брош. прим. 1—, оправл. в полотно 1 50. На поштову пересилку належить долучити 10 с. або рекомед. 45 с.

Замовлення полагодує тільки за попереднім надісланем грошей:

Канц. Тов. „Просьвіта“, Львів, Ринок 10.

Ширіть

цікавий і багатий змістом

Календарець

„Русалка“

на 1916 рік.

Ціна 20 сот. (з перес. 25 сот.),

Лише за попереднім надісланем готівки висилає ся:

10 примірників з пересилкою К.	1 80
25 „ „ „ „	3 76
50 „ „ „ „	7 06
100 „ „ „ „	12 56

Гол. Склад: А. БЕРЕЗОВСЬКИЙ і С-ка, Львів, вул. Листопада 1.

(Подібний Календарець і в польській мові вийшов).

КАФЛЕВІ

ПЕЧІ І КУХНІ

нові ставить, старі направляє скоро і дешево так в місті як і на провінції

Михайло Галібей

кафлярський майстер.

Львів, Городецька ч. 10.

Руська Щадниця

в Перемишлі

вулиця Косцюшки ч. 3.

Принймає щадничі вкладки щоденно в годинах урядових і опроцентує їх на 4 1/2%, починаючи вже від слідуячого дня по дни зложення аж до послідного дня перед днем відобрання.

ВКЛАДКИ в „Руській Щадниці“ можна скласти особисто в касі товариства, поштовими переказами, грошовими листами, чеками поштової Щадниці, які Дирекція Щадниці на жаданне безплатно доставляє, і в філіях банку австро-угорського на рахунок „Руської Щадниці“.

Уділяє позичок: а) гіпотечних платних піврічними амортизаційними ратами на протях літ 10—45 після вибору позичаючого; б) на льомбард ефектів, й на есконт векслів. Справи позичок полагодуєсь можливо скоро.

Всяких інформацій і друків уділяє канцелярія „Руської Щадниці“ ул. Косцюшка. Народний Дім, І. пов., щоденно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. крім неділь і руських свят.

Після § 14. устава „Руської Щадниці“, затвердженого через ц. к. міністерство внутрішніх справ вкладки в товаристві „Руська Щадниця“ в Перемишлі надають ся до льоканії пупілярних, фондацийних і т. п. капіталів, має отже „Руська Щадниця“ пупілярну обезпечу.

3

Обезпечуйте своє майно від огню в Товаристві:

„ДНІСТЕР“

Кожний Українець повинен асекуровати ся від огню, щоби на случай пожежі не понести страти, бо достаток одиниці то добробут цілого народу.

Нема жадного иншого українського товариства асекураційного — тільки один

„Дністер“

„Дністер“ рахує найдешевші оплати за обезпечення селянських бидінок.

„Дністер“ звертає кождорічний чистий зиск своїм членам.

„Дністер“ оцінює та виплачує шкоди по огні скоро і ретельно, а на членів оцінкової комісії запрошує все двох господарів.

„Дністер“ дає підмоги українським школам і бурсам — де виховують ся селянські діти. Люде асекуровані в „Дністрі“ можуть дістати позичку у всіх великих банках і в товаристві взаїмного кредиту „Дністер“.

Власні фонди „Дністра“ виносять з кінцем 1914 року 4,473,970 корон.

В „Дністрі“ можна обезпечити ся від крадіжки з вломом движимости всякого рода, а товариства кредитові готівку, цінні папери і вексли за дешевою оплатою премії.

Адреса „ДНІСТРА“:

2

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“, у Львові,

улиця Руська ч. 20. Тел. 788. (власний дім).

При полагоджуванию закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.